

ترکیبات و واژگان:

پوزش‌پذیر: پذیرندهٔ پوزش
اندر: در

پرستار: مطیع و فرمانبردار
مرغ: پرنده

متافق: هم رأی، هم فکر
جلال: بزرگی

ماهیت: حقیقت و ذات
بصر: چشم

ماورا: پشت سر، آن سوی
جمال: زیبایی

منتها: آخر، به پایان رساننده
صفا: پاکی

محال: غیر ممکن
تأمل: اندیشه

خلیل: عنوان حضرت ابراهیم (ع)

کنه: پایان حقیقت و ذات چیزی

مصطفی: برگزیده، عنوان حضرت محمد (ص)

سعدی: از بزرگ‌ترین شاعران و نویسنده‌گان قرن هفتم که مجموعه اشعار او کلیات سعدی (گلستان، بوستان، دیوان و...) نامیده می‌شود.

بوستان: نام مثنوی تعلیمی بلندی از سعدی

که به سعدی‌نامه مشهور است و در ده باب به مسائل اخلاقی، اجتماعی و عرفانی می‌پردازد.

درس اول

ترکیبات و واژگان:

طنین: نفمه، صدا تووفنده: پرخروش

طوفان: باد و باران تندر انبوه: پر

خدا و خداوند: صاحب و مالک (دراین درس)

عاج: بلندی، بخشی از اندام فیل

ریا: فریبکاری و ظاهرسازی

بوریا: حصیری از نی

قیصر امین‌پور (۱۳۳۸-۱۳۸۶) شاعر موفق پس از انقلاب و صاحب آثاری چون: «در کوچه آفتاب، تنفس صبح، مثل چشمہ مثل رود، به قول پرستو، آینه‌های ناگهان»

انواع شیوه بیان: زبانی و ادبی

متون زبانی: اگر از زبان، فقط برای ایجاد

ارتباط و انتقال مفاهیم استفاده شود و واژه‌ها در معنای مستقیم خود و بدون آرایه به کار روند.

متن ادبی: اگر از زبان، علاوه بر ایجاد ارتباط برای زیبایی و اثربخشی استفاده شود و واژه‌ها گاهی در معنای غیر مستقیم و همراه با آرایه‌های ادبی به کار روند.

متن نظم: متن ادبی که دارای قافیه، وزن و آهنگ و تساوی مصروعها باشد و بتوان آنها را در یکی از قالب‌های مشتوی و... قرار داد.

متن نثر: متن ادبی که در آن تساوی جملات و عبارات و قافیه و وزن به شیوهٔ شعر وجود نداشته باشد.

فعل: واژه‌ای که بر انجام کار یا ایجاد ارتباط دلالت دارد و دارای زمان، شخص و... می‌باشد.

شناسه: بخشی از فعل که شخص و تعداد آن را مشخص می‌کند و عبارت است از «م، ی، د، ⚡، یم،

ید، ند»

بن ماضی: با حذف «ن» از مصدر به دست می‌آید و در تمام فعل‌های ماضی و آینده حضور دارد.

مصدر: به ترکیب «بن ماضی+ن» گفته می‌شود که بر انجام کار دلالت می‌کند بی‌آنکه دارای شناسه یا شخص و زمان باشد.

بن مضارع: با حذف «ب» از فعل امر دوم شخص مفرد به دست می‌آید و در تمام فعل‌های مضارع و امر و نهی حضور دارد.

زمان فعل: به سه دسته ماضی (گذشته)، حال و آینده تقسیم می‌شود.

قافیه: کلماتی که در پایان مصوع‌ها می‌آیند و آخرین حرف اصلی و وزن بخش آخر آنها یکسان است و در اشعار ستی حتماً وجود دارد.

ردیف: کلمه یا کلماتی که بعد از قافیه، عیناً در شعر تکرار می‌شوند و وجودش الزامی نیست.

و یا واقعه در ضمن شعر مانند: گلستان کند آتش بر
خلیل (تلمیح به گلستان شدن آتش بر حضرت
ابراهیم(ع))

نحو حرف «را» در زبان فارسی کاربردهای گوناگون
دارد از جمله:

نحو نشانه مفعولی: او کتاب را خواند.
به جای حرف اضافه «از»: او را پرسیدم → از او پرسیدم.

نحو به جای حرف اضافه «به»: خداوندش را بگو → به
خداوندش بگو قید زمان: شب را در آنجا ماندیم.

نحو ابوالقاسم قشیری: عارف قرن پنجم و نویسنده
کتاب رساله قشیریه که موضوع آن معرفی برخی از
بزرگان عرفان و شرح اصطلاحات و الفاظ رایج میان
آنها به زبان عربی است که بعدها به وسیله یکی از
شاگردانش به فارسی برگردانده شد.

درس دوم

ترکیبات و واژگان:

خطبه: سخنرانی (نمایر جمعه)	فراز: بلندی
نژند: اندوه‌گین و غمناک	اسرار: رازها
خفّاش: پرنده‌ای پستاندار	جّهه: اندام
حدقه: مردمک چشم	پرتو: نور، روشنی
سایبان: آلاچیق، سایه‌گستر	خرزان: پاییز
جلوه: ظاهر شدن، تظاهر	نگار: نقاشی
نفر: دلکش	حیران: متعجب
تماثیل: شکل‌ها، شمایل‌ها	صورتگر: نقاش
	هجر: دوری، جداگانه
	طراوت: شادابی، سرسبزی
	صورت: نقاشی (در این درس)
دلپذیر: خوشایند	زلال: صاف و پاکی
کامکار: پیروز، بهره‌مند (در این درس: نوعی گل سرخ)	

﴿**قاآنی شیرازی**: میرزا حبیب شیرازی متخلص به قاآنی از شاعران دوران قاجار و نویسنده کتاب «پریشان» (به شیوه گلستان سعدی)

﴿**نهج البلاغه**: مجموعه نامه‌ها و خطبه‌ها و جملات قصار حضرت علی(ع) که توسط سید رضی جمع آوری شده است.

﴿**سید جعفر شهیدی**: دانشمند بزرگ معاصر و مترجم نهج البلاغه و نویسنده آثاری چون زندگانی حضرت زهرا(س) و ...

﴿**تشبیه**: همانند کردن یک چیز یا کس به چیز یا کس دیگر به جهت ویژگی‌های مشابه

﴿**هر تشبیه چهار رکن دارد** که عبارتند از:

رکن اول (**مشبّه**): کسی یا چیزی که تشبیه می‌شود.

رکن دوم (**مشبّه به**): کسی یا چیزی که به آن تشبیه می‌شود.

رکن سوم (**وجه تشبّه**): شباهت موجود میان مشبّه و

رکن چهارم (ادات تشبيه): کلماتی که شباهت مشبه به مشبه به را برقرار می‌سازند (مثل، مانند، چون و...)

در تشبيه، گاهی ادات تشبيه و وجه شبه حذف می‌شوند، اما وجود مشبه و مشبه به برای تشبيه ضروری است.

تشخيص (آدم‌نمايی، شخصیت‌بخشی): نسبت دادن رفتار انسانی به اشیا، گیاهان و موجودات، مانند: برق از شوق می‌خندد.

نشانه (مظهر، نماد، سمبول): اگر چیزی به عنوان نشانه یک صفت یا رفتار به کار رود و شناخته شود: کوه مظهر بلندی و استواری

درس سوم

كلمات و تركيبات:

درازنا: در طول، دراز سپندفر: بسیار ارجمند

تیره‌رأی: بد اندیش

يل: پهلوان، دلیر

دراز: روشنی

گُرد: پهلوان

بخردان: دانایان

اندیشه روش

دارای

روشن رأی:

نژاده: اصیل

بن: عمق، ریشه

سُتوار: مخفف استوار

ستبر: محکم

فر: شکوه، بزرگی

دریغ: مضایقه

گزند: آسیب

بگزار: به جا آور

چیره: پیروز

خیرگی: تعجب

ظفرمند: پیروز، غالب

همگنان: همگان

کاستی: کوتاهی و ناراستی

پلشتنی: آلودگی، ناپاکی

خامه: قلم (در این درس)

خرد: اندیشه و عقل

فرهیختگی: دارای فضیلت

خیره روی: سرکش، گستاخ

فرزانگی: برتری اخلاقی و علمی

آلایش: آلودگی، ناپاکی

سر فرود آورد: کنایه از

خاستگاه: محل پیدایش

تعظیم و اقرار به بزرگی مخاطب

میرجلال الدین کزازی: استاد محقق ادبیات که به سَرِه گویی و سَرِه نویسی (اصرار بر استفاده از واژگان فارسی در گفتار و نوشتار و پرهیز از واژه‌های غیر فارسی) مشهور است از آثار ایشان «فرزند ایران و نامه باستان» را می‌توان نام برد.

فرد: اسم یا فعلی که به یک نفر یا چیز مربوط باشد.

جمع: اسم یا فعلی که به بیش از یک نفر یا چیز مربوط شود.

اسم‌های جمع در فارسی معمولاً دارای نشانه «ها» هستند: علاوه بر «ها»، در بعضی از واژه‌ها از نشانه «ان» استفاده می‌شود.

برای واژه‌های عربی رایج در فارسی، از نشانه‌های «ون» و «ین» و «ات» و یا جمع مکسر نیز استفاده می‌شود.

واج‌آرایی (نغمه حروف): تکرار آگاهانه یک

حرف یا صدا به گونه‌ای که کلام را دلنشیں تر کند و سبب رسایی و روشنی سخن شود.

خواجه رشیدالدین فضل‌الله: از وزرای دوران مغول و صاحب کتاب جامع التواریخ که تاریخ مفصل جهان می‌باشد و در تألیف آن از اسناد و نوشه‌های دولتی و نظرات دانشمندان معاصر استفاده شده است.

درس چهارم

واژگان و ترکیبات:

آرمانی: دارای هدف بلند

نصیب: بهره، سهم

عاطفه: احساس

نشیب: پستی، بلندی

تدبیر: مدیریت و اداره کردن

مشقت: سختی

رسوب: ته‌نشین شدن

سرشار: پر، لبریز

دلشکسته: کنایه از غمگین

بغض: حالت گرفتگی که در چهره و گلو نمایان شود.

منطقی: درست و اصولی (منسوب به هدف)

مهدی جهاندار: غزل سرای معاصر و

شاعر «شرح انتظار»

﴿ جمله: یک یا چند واژه است که برای انتقال پیام به شنونده یا خواننده استفاده می‌شود. ﴾

﴿ در جمله، معمولاً علاوه بر فعل به نهاد نیز نیاز است. ﴾

﴿ فعل اصلی‌ترین بخش جمله و محور معنایی آن است. ﴾

﴿ بعضی از جمله‌ها علاوه بر فعل و نهاد، دارای مفعول، متمم و یا مسنده نیز هستند. ﴾

﴿ مفعول را از طریق نشانه «را» و یا سؤال «چه چیز را» و «چه کس را» می‌شناسیم. ﴾

﴿ متمم بعد از حروف اضافه (از، به، در، با، بر، برای) می‌آید. ﴾

﴿ مسنده را از طریق سؤال «چطور» می‌توان در جمله شناسایی کرد. ﴾

﴿ فعل در جمله‌های عادی معمولاً در پایان ﴾

جمله و نهاد در آغاز جمله می‌آید. جمله‌ها از جهت

داشتن اجزای اصلی به سه دسته تقسیم می‌شوند.

دو جزیی: نهاد + فعل

سه جزیی: نهاد + یکی از نقش‌های مفعول، مسند یا

متّم + فعل

چهار جزیی: نهاد + دو نقش از نقش‌های مفعول، مسند

یا متّم + فعل

نحو قید، صفت، مضارف‌الیه و... از نقش‌های اصلی

جمله نیستند.

نحو بعضی از جمله‌ها مانند شبه‌جمله‌ها و جمله‌های

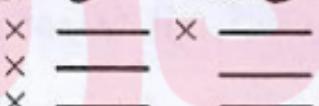
استثنایی از این قواعد پیروی نمی‌کنند.

نحو غزل: شعری که مصروع اوّل آن با تمام مصروع‌های

زوج هم‌قافیه است و تعداد ابیات آن معمولاً کمتر از

بیست بیت می‌باشد و بیشتر برای بیان موضوعات

احساسی و عاطفی به کار می‌رود؛ شکل گرافیکی آن

این گونه است:

مشهورترین غزل سرایان شعر فارسی حافظ، سعدی
و مولوی هستند.

درس پنجم

كلمات و تركيبات:

جامه: لباس
تأمل: اندیشه

مپیچ سر را: سرپیچی و نافرمانی ممکن
خرسند: راضی و خشنود چابکی: زرنگی

تمیز: پاک و اهل تشخیص

زنها: شبه جمله به معنی «آگاه باش»

راست: درست و صحیح (در این درس)

مشمار: به حساب نیاور (در این درس)

ایرج میرزا: شاعر دوران قاجار که به جهت سادگی و
روانی شعرش به «سعدی‌نو» مشهور است و مسائل
اجتماعی را با زبانی ساده و شوختی بیان می‌کند.

کلیله و دمنه: از کتاب‌های کهن که از زبان
санскрит به پهلوی، عربی و فارسی دری ترجمه

شده و قهرمانان بیشتر داستان‌های آن حیوانات هستند.

ادبیات را از جهت محتوا و درونمایه به چهار دسته تعلیمی، حماسی، غنایی و نمایشی تقسیم می‌کنند.

ادبیات تعلیمی (اندرزی) نوعی از ادبیات است که در آن راه بهتر زیستن و سعادت انسان‌ها، از طریق پند و اندرز نشان داده می‌شود.

بهترین نمونه‌های ادبیات تعلیمی فارسی: بوستان، گلستان، مثنوی معنوی، کلیله و دمنه

یکی از مهارت‌های اصلی زبان، خواندن است و شامل این گام‌ها می‌شود:

شناخت نشانه‌ها و کلمات، بازخوانی یا تلفظ واژه، مطابقت دادن شکل کلمه با تلفظ آن، خوانش درست متن، توجه به حس و حال متن و رعایت آن، تشخیص معنا و درک پیام متن

متن حماسی با حالت پهلوانی و پیکارگرانه خوانده می‌شود.

متن ستایش و نیایش خدا با حالت فروتنی و
خاکساری خوانده می‌شود.

شعر اندرزی با لحن نصیحت به گونه‌ای خوانده
می‌شود که شنونده حس کند، مخاطب آن اندرز
است.

درس ششم

واژگان و ترکیبات:

جولاوه: بافتده، نساج   وزارت: مقام وزیری

فناوری: تکنولوژی   غفلت: بی‌خبری

حرمت: احترام   کوه: بزرگی

دولت: ثروت و خوشبختی

ابتدا: آغاز، روزهای نخستین

امیر: حاکم، رئیس امارت

رايانه: کامپیوتر، وسیله پردازش اطلاعات

فضایل: نیکی‌ها و اخلاق پستدیده

اسارت: اسیر و زندانی بودن

رهاورد: نتیجه، سوغات

حسد: حسودی کردن

کینه: دشمنی

مستمعان: شنوندگان

از بهر: برای

چاپار: پیک نامه‌رسان طعام: غذا و خوراک

اسطرلاب: ابزار ستاره‌شناسی قدیمی

چرتکه: وسیله محاسبه قدیمی

معترف: اقرار و اعتراف کننده

مرید: دوستدار و سالک عرفان

مرشد: ارشاد و راهنمایی کننده

طلب کنید: بجویید، بیابید

حصار: دیوار، محدود کننده

هنچار: نظم پذیرفته شده

چیرگی: غلبه، برتری

جنبش بغدادی: عالم و عارف دینی که درباره علم توحید سخن گفته است.

کوبه‌لول: طنزگوی دوران هارون الرشید که

مسائل اجتماعی زمان خود را با زبان طنز مورد انتقاد قرار داده است.

﴿ محمد حبله‌رودی: از نویسنده‌گان بزرگ قرن یازدهم و صاحب اثر معروف «جامع التمثيل»

﴿ فریدون اکبری شلدره: از نویسنده‌گان کتاب درسی و کتاب «درآمدی بر ادبیات داستانی»

﴿ محمد بن منور: نواده ابوسعید ابوالخیر و نویسنده کتاب «اسرار التوحید».

﴿ یک یا چند واژه مربوط به هم را یک گروه واژه می‌نامند.

﴿ گروه واژه‌ها سه دسته‌اند: گروه فعلی، گروه قیدی، گروه اسمی

﴿ گروه فعلی همان فعل است که در آخر جمله می‌آید.

﴿ گروه قیدی همان قید است که از نقش‌های اصلی جمله نیست و می‌توان آن را حذف کرد.

گروه اسمی در جمله، گاه در جایگاه نهاد قرار می‌گیرد و گاه در جایگاه مفعول یا متمم.

گروه اسمی گاه یک کلمه است (اسب) و گاهی مجموعه‌ای از کلمات به هم پیوسته (این هر دو اسب اصیل نژاد خالص ایرانی)

هر گروه اسمی از یک هسته و احتمالاً یک چند وابسته تشکیل می‌شود.

وجود هسته در گروه اسمی اجباری است اما وجود وابسته‌ها قطعی نیست.

هسته گروه اسمی همان اسمی است که کلمه‌ها یا بخش‌های دیگر به آن افزوده می‌شود. (اسب)

وابسته‌ها گاهی قبل از هسته هستند که در آن صورت به آن‌ها وابسته‌های پیشین گفته می‌شود: (این هر دو)

گاهی نیز وابسته‌ها بعد از هسته می‌آیند که در آن صورت به آن‌ها وابسته‌های پسین می‌گوییم:

(اصیل نژاد خالص ایرانی)

چند راه برای شناسایی هسته وجود دارد:

الف) اولین اسم (اولین واژه در گروه که بتوان به آن «ها، را، ی» اضافه کرد)

ب) اولین واژه‌ای که نقش نمای اضافه (—) بگیرد

ج) اولین واژه که نتوان آن را حذف کرد.

در گروه فعلی، بن هسته است بقیه چیزهایی که به آن اضافه می‌شود، وابسته می‌باشند.

درس هفتم

واژگان و ترکیبات:

سیمینوف: نوعی مسلسل

خاکریز: نوعی سنگر خمپاره: وسیله جنگی

دلق: لباس پشمین فقیران

فرازنده: بر پا دارنده

چرخ بلند: استعاره از «آسمان»

نژند: غمناک

نوازنده: نوازش کننده (در این درس)

عزّت: عزیز و بزرگ بودن

جیب: گریبان

عطای: بخشش

ثنا: ستایش

بالین: بالش

گوهر: مروارید

خموش: مخفف خاموش

حرف: کم عقل

به: مخفف بهتر

خواری: پستی

خس: چوب بی ارزش

عز: عزّت

رخش: اسب سرخ و زرد (اسب رستم)

چاشت: غذای یک چهارم روز

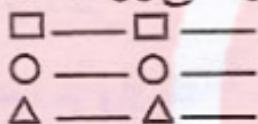
لکلک جامی: نویسنده و شاعر معروف قرن نهم که به جهت علاقه به شیخ جام و نیز زادگاه خود جامی تخلص می کرد و صاحب آثاری چون هفت اورنگ، نفحات الانس و بهارستان است.

لکلک مهدی باکری: از سرداران شهید دفاع مقدس

لکلک مشنوی (دوگانه، دوتایی): قالب شعری که

مصرعهای آن دو به دو هم قافیه‌اند و هر بیت

قافیه مستقل دارد؛ تعداد ابیات آن آزاد و معمولاً بلند و طولانی است و بیشتر برای سروden اشعار طولانی چون داستان‌ها و افسانه‌ها به کار می‌رود. شکل

گرافیکی آن این گونه است:

مکالمه‌ترین مثنوی فارسی: شاهنامه، بوستان، مثنوی معنوی، خمسه (پنج گنج)

نمایمی، بزرگ‌ترین داستان‌پرداز شعر فارسی و صاحب خمسه یا پنج گنج (شامل پنج مثنوی: مخزن الاسرار، خسرو و شیرین، هفت‌پیکر، اسکندرنامه، لیلی و مجنون)

- واژه‌ها در گذر زمان دچار چهار وضعیت شده‌اند:

الف) به همان معنا مانده‌اند مانند: پیر، خار

ب) در زبان امروزی کاربرد ندارند. مانند نژند

ج) دچار تحول معنایی شده‌اند، مانند دولت

(ثروت و دارندگی)، دولت (کابینه)

د) با حفظ معنای پیشین، معنی جدید

گرفته‌اند: یخچال، سپر خواندن اشعار داستانی با آهنگ نرم و کشش آوازی است، بنابراین لحن خواننده باید به گونه‌ای باشد که میل و رغبت شنونده را به شنیدن ادامه آن برانگیزد.

درس هشتم

واژگان و ترکیبات:

جهل: نادانی	رسا: بلند
حلوت: شیرینی	خرم: سرسبز و شاد
منشا: محل پیدایش	شاهد: زیبارو
حکمت: دانایی، فلسفه	رمیده: گریخته
سرشناس: مشهور	مکث: درنگ
وجود: شادابی و نشاط	شیوع: گسترش
ارادت: علاقه و میل (در این درس)	
خرافات: مطالب غیر علمی و بیهوده	
هلله: اظهار شادی کردن	
صدر اعظم: رئیس بزرگ، رئیس دولت	

مونس و آنیس: یار و همدم ایجاد: به وجود آوردن

امیرکبیر: امیر بزرگ و عنوان ویژه میرزا تقی خان

﴿قصیده: قالب شعری است که در آن مانند غزل﴾

مصرع اول با تمام مصرع‌های دوم هم قافیه است اما

تعداد ابیات آن از غزل بیشتر می‌باشد و بیشتر برای

مدح و ستایش و نکوهش به کار می‌رود؛ شکل

× — × —
× — — —
× — — —

گرافیکی آن این گونه است:

سعدی، انوری و خاقان از قصیده‌سرايان مشهور

ادب فارسي هستند.

﴿قائم مقام فراهانی: ادیب دوران قاجار که «ثنایی»

تخلص می‌کرد و به دستور محمدشاه قاجار کشته شد.

﴿میرزا تقی خان امیرکبیر: از بزرگ‌ترین مردان

سیاسی دوران قاجار و صدراعظم ناصرالدین شاه و

مؤسس «دارالفنون»

﴿محمود حکیمی: از نویسنده‌گان حوزه معارف اهل

بیت و صاحب آثاری چون زندگی حضرت زینب

سیرت و شخصیت حضرت محمد، زندگانی امام حسین،

حس ششم، وجدان، به سوی ساحل، پیام آور محبت

و باستهای پسین در گروههای اسمی به چند دسته تقسیم می‌شوند از جمله: مضارف‌الیه، صفت‌های بیانی و

صفت شمارشی ترتیبی ۲

هر صفت پسین به غیر از صفت‌های شمارشی را صفت بیانی می‌نامند.

بن مضارع + ا: رسا

بن مضارع + - نده: رونده

بن مضارع + ان : گریان

لیاقت: مصدر (بن‌ماضی+ن)+ی: خوردگی

مفولی: بن‌ماضی + ه: شکسته

اسم + ی: تهرانی

اسم + ین: زرین

اسم + ینه: پشمینه

اسم + ه: زرده

اسم + گر: آهنگر

نسبی:

صفت‌های بیانی دربارهٔ ویژگی‌ها و چگونگی اسم (هسته) توضیح می‌دهند.

برای تشخیص صفت‌های بیانی از مضاف‌الیه کافیست به آخر ترکیب، «تر» و یا یک فعل ربطی اضافه کنیم، در صورت معنادار بودن صفت خواهد بود (محصل خوب‌تر) و در غیر اینصورت مضاف‌الیه است. (محصل دیبرستان‌تر)

- ترکیب‌ها به دو دستهٔ اضافی (اسم + مضاف‌الیه) و وصفی (اسم + صفت) تقسیم می‌شوند.

درس نهم

استعمال: مصرف

اصبا: باد خنک شمال شرقی

اوج: بلندی

زمزمه: نجوا

طاير: پرنده

فتوا: حکم فقهی و دینی

نیرنگ: فریب

تحريم: حرام و ممنوع شدن

توطئه: دسیسه و نقش

معطر: خوشبو

عارف: اهل عرفان

امان: ایمن

ندا: صدا

معطّر: خوشبو
میلغزید: دچار لغزش می‌شد

سبا: نام سرزمینی در یمن

طبیب: درمانگر، پزشک

استعمار: چپاول قدرت‌های بزرگ (این درس)

لکھر بشر بن حارت: از عارفان و زاهدان نخستین

اسلامی

لکھر جنگ چالدران: نبردی که در آن شاه اسماعیل و
کمال الدین بهزاد حضور داشتند.

لکھر شاه اسماعیل: مؤسس صفویه که مذهب شیعه را
در ایران رواج داد و دولتی مستقل از دیگر دولت‌های
اسلامی تشکیل داد.

لکھر کمال الدین بهزاد: نقاش مشهور عهد تیموری و
صفوی

لکھر حافظ: بزرگ‌ترین غزل‌سرای شعر فارسی و
صاحب دیوان غزلیات.

﴿ سید جمال الدین اسد آبادی: از آزادیخواهان متفکر اسلامی که با استبداد ایران، عثمانی، مصر و انگلستان مبارزه می‌کرد و روزنامه «عروة الوثقی» را در پاریس منتشر می‌ساخت. ﴾

﴿ جناس: هم‌جنس بودن و برخوردار بودن از حروف مشترک را جناس می‌نامیم. ﴾

﴿ انواع جناس: تام و ناقص در جناس تام، املا و تلفظ یکسان و معنا متفاوت است: راست (درست)، راست (سمت راست) ﴾

﴿ انواع جناس ناقص: جناس حرکتی: املا یکسان است اما تلفظ و معنا متفاوت می‌باشد: مهر (دوستی)، مُهر (علامت)، مَهر (مهریه) ﴾

﴿ اختلافی: دو واژه در یک حرف با هم متفاوت هستند: راز و ساز ﴾

﴿ افزایشی: یکی از واژه‌ها حرف یا حروفی اضافه دارد: جود و وجود ﴾

دو یا چند واژه در عین اینکه جناس دارند، می‌توانند سجع یا نغمهٔ حروف و یا استقاق و... نیز داشته باشند.

که به کار بردن قافیه در نثر (به جای شعر) سجع گفته می‌شود و در آن، در آخر جمله‌ها، واژه‌هایی با حروف آخر یکسان و یا هم‌وزن به کار می‌رود: (نه

هر چه به قامت مهتر، به قیمت بهتر)

درس دهم

واژگان و ترکیبات:

اهریمن: دشمن، شیطان

مأوا: پناهگاه

قلل: جمع قله

تازش: حمله

عرضه: میدان

زیور: آرایش

خیل: گروه، دسته

متواضع: فروتن

غایت: نهایت

پوپک: هدهد

حبّ وطن: میهن‌دوستی

خوف: ترس

حامی: طرفدار

پیکره: اندام

پهنه: سرزمین، گستره

بنیان: اساس و ستون

رویین تن: کسی که اسلحه بر او اثر نکند.

رنگ نباختن و بر خود نلرزیدن: کنایه از نترسیدن

سلمان هراتی: شاعر پس از انقلاب که اشعارش

ساده و صمیمی است و آثارش عبارتند از: از این

ستاره تا آن ستاره، از آسمان سبز، دری به خانه،

خورشید

ادیبالممالک فراهانی: میرزا محمد صادق

امیری که به جهت مهارت و شهرت در شاعری از

مظفرالدین شاه لقب «ادیبالممالک» گرفت.

لحن و آهنگ: نحوه قرائت و خوانش شعر که

معمولًا برای هر نوع شعر حماسی، عاطفی و توصیفی

متفاوت است.

کنایه: گروه کلمه‌ای که دارای دو معنای دور و

نزدیک باشد و مقصود گوینده یا نویسنده، معنای

دورتر باشد.

وابسته‌های پیشین اسمی به انواع زیر تقسیم می‌شود:

۱- صفت اشاره: این، آن، همین، همان، چنین، چنان

۲- صفت شمارشی: اعداد اصلی: یک، پنج و...

۳- صفت شمارشی ترتیبی ۱: عدد + مین: یکمین، پنجمین و...

۴- صفت برترین: صفت + ترین: بهترین، خوبترین

۵- صفت مبهم: هر، همه، هیچ، فلان

۶- صفت پرسشی (?): کدام، چند، چه

۷- صفت تعجبی (!): چه، عجب

درس یازدهم

واژگان و ترکیبات:

فعل: عملکرد، اعمال

هوا: هوای نفس

خجل: خجالت‌زده

شهوت: میل نفسانی

نبی: پیامبر

خدو: آبدهان

طرّار: دزد، گردنۀ گیر

واقف: آگاه

اخلاص: پاکی نیت

حیلت: نیرنگ، حیله

تیغ: شمشیر، دشنه

آز: طمع

خلل: آسیب، تباہی

منزه: پاک، بی عیب

غزا: جنگ مذهبی (پیامبر در آن حضور داشته باشد = غزوه)

در عقیدتش خلل بود: دچار ضعف ایمان بود

درم: درهم، واحد پول قدیم

کاهلی: کوتاهی، تنبلی

به اتفاق: با هم، اتفاقاً (در این درس)

زد برآستین است: صاحب ثروت می باشد.

خز: حیوانی که از پوست آن لباس تهیه می کنند.

شیر حق: استعاره از حضرت علی (ع)

جلال الدین مولوی: بزرگترین شاعر عارف ادب

فارسی و صاحب آثاری چون مشنوی معنوی، دیوان

شمس و ...

مشنوی معنوی: مجموعه شعری از مولوی شامل

شش دفتر و حدود بیست و شش هزار بیت در بر
دارنده موضوعات عرفانی، اخلاقی و حکمی و ...
لک شهاب الدین سمعانی: از عارفان و نویسنده‌گان قرن
ششم و نویسنده «روح الارواح» که با نشر ساده و شیوا
به شرح نام‌های خداوند پرداخته است.

لک صفت تعجبی قبل از هسته (اسم) می‌آید و
احساس و عاطفة‌گوینده را درباره اسم بیان می‌کند.
لک صفت پرسشی نیز از گروه وابسته‌های پیشین است
و درباره نوع، چگونگی یا مقدار اسم پرسش می‌کند.
«چه» هم می‌تواند صفت تعجبی باشد و هم صفت
پرسشی که از نوع جمله می‌توان نوع آنرا تشخیص
داد:

تعجبی: چه داستان زیبایی!
پرسشی: چه داستانی را خواندی؟
اگر در تشبیه، علاوه بر وجه شباهت و ادات تشبیه، مشبه یا
مشبه به نیز حذف شود، استعاره به وجود می‌آید:

تَشْبِيهٌ: حضرت علی (ع) که چون شیر شجاع بود
وارد میدان جنگ شد.

استعاره: شیر وارد میدان جنگ شد. (استعاره از
حضرت علی (ع))

درس دوازدهم

واژگان و ترکیبات:

جلوه‌گر: آشکار

زايا: زاينده

حمسه: پهلواني

كرامت: بزرگواري

نگرش: نگاه

رشادت: دلاوري

ورنمايه: محتوا

فضيلت: برترى

معاصر: هم دوره، در يك عصر

بنيان‌گذار: مؤسس، تأسيس‌کننده

انسجام: متحد و منسجم شدن

ايشار: از خود گذشتگي

هرگاه بخواهيم درباره مطلبی به طور مستقيم صحبت
كنيم و درباره امری پوشیده سخن بگويم، از

«کنایه» بهره می‌گیریم.

کنایات:

تاج بر سر نهادن: گرامی و بزرگ داشتن

به خاک اnder آوردن: کوچک و پست شمردن و
کردن

سر پیچیدن: نافرمانی کردن

درآمدی بر ادبیات داستانی پس از پیروزی انقلاب
اسلامی: نوشته فریدون اکبری شلدره که در آن به سیر
تاریخی داستاننویسی از مشروطه تا ۱۳۳۷ پرداخته
شده است.

واژگان و ترکیبات:

درس سیزدهم

تبعد: دور کردن نابغه: دارای نبوغ

تف: گرما و حرارت سخنور: گوینده، شاعر

دود دل: آه دیده: چشم

دل سوخته: کنایه از آزرده و غمگین

هجی کردن: بخش کردن

عطشان: تشنه

شط: رود

کِلک: قلم

مکرّر: پی در پی

اکثر: بیشتر

کسل: تنبیل، سُست

محوطه: میدان

فی المجلس: بلا فاصله

محشر: محل حشر، قیامت

دیده تر: چشم اشک آلود

غرقۀ بحر: غرق شده در دریا

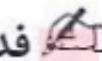
حیدر: شیر (عنوان حضرت علی (ع))

اصل و نسب: نژاد و پیوند خانوادگی

غالب: بیشتر، اکثر (در این درس)

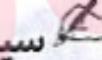
کوثر: نام سوره‌ای در قرآن و نهری در بهشت

خسرو: از قهرمانان شاهنامه، پادشاه (در این درس)

 فدایی مازندرانی: از شاعران عصر قاجار که

طولانی‌ترین اشعار عاشورایی را سروده است؛ کلیات

اشعار او «مقتل منظوم فدایی» نام دارد.

 سیدعلی اکبر ابوترابی: روحانی آزاده که ده

سال در اسارت ماند.

کاربرد هنری ردیف، سبب زیبایی، گیرایی و گوش‌نوازی شعر می‌شود و علاوه بر افزایش موسیقی شعر، در کامل کردن معنای هر بیت و انتقال پیام نهایی آن نیز مؤثر است.

تکرار مناسب هر واژه به موسیقی شعر کمک می‌کند و باز معنایی و عاطفی آن را مورد تأکید قرار می‌دهد.

در خواندن اشعار مرثیه، باید لحنی سوگوارانه همراه با حسرت و افسوس و سوز و اندوه داشت و خود را در آن حال و موقعیت قرار داد.

درس چهاردهم

آزاد

درس پانزدهم

آزاد

دوزخ: مرحله‌ای از جهنم

بیم: ترس

رخساره: چهره

مهیا: آماده

سرکشی: نافرمانی

افق: کرانه آسمان

غزه: سرزمینی در فلسطین

بشرات: خبر خوش

بعثت: برانگیخته شدن

سنگدل: کنایه از بی‌رحم

سدۀ‌المنتهی: درخت و جایگاهی در بهشت و آسمان

هفتم

نگار فزار قبانی: از شاعران و نویسنده‌گان عرب که

سروده‌هایش سرشار از عشق و عاطفه به انسانیت است

و به زبان‌های فرانسوی، انگلیسی و اسپانیایی مسلط

بود.

محمد درویش: از بزرگ‌ترین شاعران معاصر

عرب که شعرش با انقلاب، مبارزه و پایداری

پیوند دارد و عشق به فلسطین از درون مایه‌های شعر او می‌باشد.

﴿ محمد الدوره: نوجوان فلسطینی که در سال ۱۳۷۸ بر اثر حمله نیروهای اسرائیلی در آغوش پدرش شهید شد.﴾

﴿ مهم‌ترین کار یک خواننده به هنگام خواندن شعر، ترکیب لحن‌ها با یکدیگر است به گونه‌ای که آهنگ کلی شعر از آغاز تا پایان شعر حفظ شود.﴾

﴿ در بعضی از سرودها، لحن‌های حماسی، عاطفی و توصیفی در هم آمیخته می‌شوند.﴾

﴿ صفت‌های مبهم از دسته وابسته‌های پیشین هستند و نوع، چگونگی، شمار و مقدار اسم را به طور نامعین نشان می‌دهند و عبارتند از: هر، همه، هیچ، فلان.﴾

﴿ ادبیات پایداری نوع و موضوعی از ادبیات است که به مبارزات فردی و اجتماعی انسان‌ها برای رسیدن به آرمان‌هایی چون آزادی، عدالت، حق،

دفع ظالم و مت加وز و... می پردازد.

درس هفدهم

واژگان و ترکیبات:

توصیف: وصف کردن

محال: غیرممکن

مواجهه: رویرو

کهن: قدیمی

غفلت: بی خبری

مسرور: شادمان

فرط: زیادی، شدّت

اضطراب: دلشوره، نگرانی

خیرالبشر: پیامبر

کائنات: موجودات

متافت: وقار و سنگینی

حسرت: افسوس خوردن

ندامت: پشیمانی

جانب: سمت، سو

مر: میوه و نتیجه

آوازه: شهرت

کو: محله

شفیع: شفاعت کننده

مرحمت: مهربانی

توفان: صفت فاعلی به معنای حمله کننده و خروشان

جزر و مد: عقب رفتن و پیش آمدن آب ساحل

غنیمت بشمارید: با ارزش بدانید

تعلّل: علت و بهانه آوردن، تأخیر

ویلیام شکسپیر: بزرگ‌ترین نمایشنامه‌نویس جهان و صاحب آثاری چون هملت، مکبث و لیرشاه.

وحشی بافقی: از شاعران اواخر عهد شاه اسماعیل که آثارش عبارتند از: فرهاد و شیرین، ناظر و منظور، خلد برین

سارا طهرانیان مترجم کتاب «هفده، داستان کوتاه کوتاه از نویسنده‌گان ناشناس دنیا»

لُرد آویبوری، نویسنده کتاب «در جست‌وجوی خوش‌بختی» که در هفده فصل به موضوعاتی مانند خوش‌بختی، امید، تربیت و... پرداخته است؛ مترجم این کتاب ابوالقاسم پاینده می‌باشد.

ابولقاسم پاینده: نویسنده چیره‌دست معاصر که در داستان‌نویسی و ترجمه، آثار گوناگونی پدید آورده که مشهور‌ترین آن‌ها ترجمة قرآن مجید است.

- جای اجزای جمله در زبان‌های مختلف یکسان نیست.
- ترجمه بازگردانی نوشته از زبانی به زبان دیگر است.

- در ترجمه، آشنایی به زبان مبدأ (نوشته اصلی) و مقصد (زبانی که به آن ترجمه می‌شود) ضروری است. هنگام ترجمه، باید محتوای مطالب در قالب جمله مقصد باشد، مثلاً فعل در آخر جمله قرار گیرد. جمع مکسر مخصوص بعضی از اسم‌های عربی است که برای جمع بستن، به جای استفاده از نشانه جمع، واژه دچار تغییر (شکستن) می‌شود و قاعدة عمومی و همه‌جانبه ندارد.

وظیفه ← وظایف   عمل ← اعمال